

ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ

Πριν πολλά χρόνια ζούσε στη Ναζαρέτ μια καλή και νέα κυρία που την έλεγαν Μαρία. Μια μέρα ο Αρχάγγελος Γαβριήλ παρουσιάστηκε μπροστά της και της είπε: «Μη φοβάσαι Μαρία, σου φέρνω ευχάριστα νέα» και συνέχισε «Ο θεός σε διάλεξε να γίνεις η μητέρα του γιου του, θα αποκτήσεις ένα μωρό που θα το ονομάσεις Ιησού».

Στην ίδια πόλη ζούσε ένας ξυλουργός που τον έλεγαν Ιωσήφ. Ο Ιωσήφ προστάτευε και αγαπούσε τη Μαρία. Ο άγγελος παρουσιάστηκε και σε κείνον και του είπε ότι η Μαρία θα έφερνε στο κόσμο το γιο του Θεού. Τότε εκείνος, γεμάτος χαρά, έτρεξε στη Μαρία και της διηγήθηκε όσα του είπε ο άγγελος.

Μια μέρα, ήρθε μια διαταγή απ' τον κυβερνήτη της χώρας. Όλοι οι κάτοικοι έπρεπε να επιστρέψουν στον τόπο που γεννήθηκαν για να μετρηθούν. Ο Ιωσήφ άρχισε να ανησυχεί πολύ. Αυτός και η Μαρία έπρεπε να πάνε στην Βηθλεέμ. Μια πόλη που ήταν πολύ μακριά και η Μαρία ήταν έτοιμη να γεννήσει. Την άλλη μέρα μόλις είχε χαράξει ξεκίνησαν. Ο Ιωσήφ με τα πόδια η Μαρία καβάλα σε ένα γαϊδουράκι. Ο δρόμος ήταν μακρύς και δύσκολος. Κατάφεραν να φθάσουν στη Βηθλεέμ αργά το απόγευμα.

Η πόλη ήταν γεμάτη κόσμο. Ο Ιωσήφ προσπάθησε να βρει κάποιο μέρος για να μείνουν το βράδυ, αλλά όλα τα δωμάτια ήταν γεμάτα. Η Μαρία ήταν τόσο κουρασμένη, που με δυσκολία στεκόταν στα πόδια της. Στο τέλος ένας καλός ταβερνιάρης που τους λυπήθηκε τους είπε: «Όλα τα δωμάτια είναι γεμάτα, αλλά μπορείτε να μείνετε στο στάβλο μου». Ο Ιωσήφ τον ευχαρίστησε και πήγαν στο στάβλο.

Ο σανός ήταν μαλακός και μύριζε όμορφα. Η Μαρία και ο Ιωσήφ ήταν κατάκοποι. Έτσι ξάπλωσαν για να ξεκουραστούν. Εκείνη τη νύχτα, η Μαρία γέννησε το μωρό της. Ήταν αγόρι όπως είχε πει ο άγγελος. Το ονόμασαν Ιησού. Η Μαρία το τύλιξε σε μια κουβέρτα και το ξάπλωσε σε μια φάτνη, που ήταν ζεστά και μαλακά.

Η Μαρία και ο Ιωσήφ κοιτούσαν το μωρό με λατρεία. Το ένιωθαν και η δυο ότι ήταν ένα ξεχωριστό μωρό.

Στο λόφο πάνω στην πόλη μερικοί βοσκοί πρόσεχαν τα πρόβατά τους. Ξαφνικά ο ουρανός γέμισε φως και παρουσιάστηκε ένας άγγελος. Οι βοσκοί έπεσαν στη γη τρομοκρατημένοι. Μη φοβάστε. Σας φέρνω καλά νέα, τους είπε ο άγγελος. Σήμερα γεννήθηκε ένα παιδί. Είναι ο Γιος του Θεού. Το πιο λαμπρό αστέρι θα σας οδηγήσει να τον βρείτε στην Βηθλεέμ, μέσα σε μια φάτνη.

Οι βοσκοί κοιτούσαν με δέος τον ουρανό, που είχε γεμίσει με αγγέλους που τραγουδούσαν. Ένα μεγάλο και λαμπερό αστέρι φώτιζε την πλάση. Πρέπει να πάμε να βρούμε αυτό το παιδί είπε ο ένας. Να του πάμε για δώρο ένα από τα νεογέννητα αρνάκια μας. Έτσι, λοιπόν, ακολούθησαν το άστρο και έφθασαν στη Βηθλεέμ. Βρήκαν τον Ιησού μέσα στο στάβλο, μαζί με την Μαρία και τον Ιωσήφ. Συγκινημένοι έπεσαν στα γόνατα και του πρόσφεραν το δώρο τους.

Πολύ μακριά, σε μια χώρα της Ανατολής ζούσαν τρεις σοφοί άνθρωποι. Μια μέρα είδαν ένα πολύ λαμπρό αστέρι στον ουρανό. Ήθελαν να μάθουν τι σήμαινε. Έψαξαν στα βιβλία τους για να βρουν την απάντηση. Ένας νέος και μεγάλος βασιλιάς γεννήθηκε, είπαν. Αυτό δείχνει το λαμπρό αστέρι. Πρέπει να πάμε να τον προσκυνήσουμε. Το άστρο θα μας οδηγήσει.

Η τρεις σοφοί ξεκίνησαν το μακρύ ταξίδι τους. Το άστρο έλαμπε μπροστά τους μέρα και νύχτα. Κάποτε έφθασαν στο παλάτι του βασιλιά Ηρώδη. Όταν έμαθε ο βασιλιάς που πήγαιναν οι τρεις σοφοί, δεν ευχαριστήθηκε καθόλου. Πρέπει να βρείτε τον νέο βασιλιά και να μου πείτε που βρίσκεται τους είπε χωρίς να δείξει το θυμό του.

Οι σοφοί ακολούθησαν το άστρο για πολλά χιλιόμετρα μέχρι που αυτό σταμάτησε ακριβώς πάνω στο στάβλο που βρισκόταν ο Ιησούς. «Ψάχνουμε για τον νεογέννητο βασιλιά» είπαν, «Ένα λαμπρό αστέρι μας οδήγησε από πολύ μακριά ως εδώ». Τότε και ο Ιωσήφ τους έδειξε τη φάτνη. Αυτοί κατάλαβαν και γονάτισαν μπροστά στον Ιησού. Του πρόσφεραν πολύτιμα δώρα: χρυσό, λιβάνι και σμύρνα.

Την άλλη μέρα οι τρεις σοφοί ξεκίνησαν για το παλάτι του Ηρώδη. Στο δρόμο σταμάτησαν να ξεκουραστούν. Στον ύπνο τους είδαν έναν άγγελο που τους είπε μην πάνε στον Ηρώδη, γιατί θέλει να κάνει κακό στον Ιησού. Έτσι η σοφοί άλλαξαν δρόμο και δεν πήγαν στον Ηρώδη.

Η Μαρία και ο Ιωσήφ ήταν πολύ χαρούμενοι και πολύ περήφανοι. Ήξεραν ότι το μωρό τους στα αλήθεια ήταν Γιος του Θεού. Κι ακόμη ήξεραν ότι σαν μεγάλωνε θα είχε να κάνει πολλά στον κόσμο. Κι όλοι οι άνθρωποι θα τον λάτρευαν σε όλη την Γη και θα θυμούνται τη γέννησή του γιορτάζοντας εκείνη τη μέρα, σαν μια μέρα αγάπης και ειρήνης.

Νικολαΐδης Χάρης